

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 19:

Forespørgsel til miljøministeren [om virkningerne af reglerne vedrørende stop for ulovlige udledninger af forurenende stoffer fra rensningsanlæg, industri og landbrug og om virkningerne af planen om begrænsninger i næringsaltudledningerne].

Af Leif Hermann (SF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 20/1 87).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Regionalisering af ledelsesstrukturen inden for Arbejdsformidlingen).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 14/1 87).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal sige, at Socialdemokratiet ikke er direkte negativ over for dette forslag om ændringer i arbejdsformidlingsstrukturen, men vi er nok lidt skeptiske over for nogle af konsekvenserne af forslaget.

I sig selv er det, der her bliver kaldt regionalisering, jo ikke andet end en legalisering af det, der foregår i dag, og derfor kan man spørge, om det betyder nogen egentlig styrkelse af arbejdsformidlingssystemet. Det skal være en praktisk foranstaltning, som kan virke positivt.

Vi har ikke noget imod en styrkelse af formidlingssystemet, og vi har heller ikke noget imod, at dette system har nogle koordinerende og planlæggende funktioner, også når det drejer sig om den regionale arbejdsmarkedspolitik. Men vi mener helt klart, at det er

herinde, vi træffer beslutningerne om arbejdsmarkedspolitikken, og at det sker i forbindelse med Landsarbejdsnævnet.

Vi har nogle betænkeligheder. Vi har lagt mærke til, at der står, at man vil udpege en af det regionale områdes arbejdsformidlingschefer som regionschef, så der etableres et direkte over-/underordningsforhold mellem denne og de arbejdsformidlingschefer, der er i området.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke ministeren tror, at sådanne konstruktioner, hvor man siger, at der er ét af disse kontorer, der skal gøres til et overordnet kontor, kan føre til problemer og dermed hindre den effektivitet, som jo er det, der er ordningens egentlige formål.

Arbejdsformidlingssystemet er en vigtig brik i vores samlede arbejdsmarkedspolitik. Der har længe været strid om formidlingssystemets rolle og opbygning, og vi må konstatere, at der foregår også på andre områder forhandlinger og overvejelser om det fremtidige system.

Der skal ingen tvivl være om, at Socialdemokratiet ønsker et velfungerende system, der i tæt samarbejde med de regionale arbejdsmarkedsnævn forestår den offensive arbejdsmarkedspolitik til gavn for de ledige og for fleksibiliteten på arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne understrege, at vi vil sikre afdelingskontorer overalt i landet. Vi har set tiltag til lukning af kontorer i tyndt befolkede egne af landet, hvad vi bestemt ikke er tilhængere af. Vi har set, at det ofte er direkte besparelshensyn, der bestemmer, om et kontor skal overleve eller ikke. Det siges temmelig klart i redegørelsen fra Arbejdsdirektoratet om formidlingssystemet, som vi modtog i december måned 1986.

Jeg kan sige, at vores stilling er klar: vi ønsker ikke at medvirke til, at ministeren kan frasige sig sit politiske ansvar og opnå det, vi vil kalde en Pontius Pilatus-effekt, så ministeren kan vaske sine hænder og overlade det til det nærdemokrati, man snakker så smukt om, at tage konsekvenserne af dette. Det eneste, det gavner, er en sammenrotning mellem de Konservative og SF'erne rundt omkring. Det tjener intet formål i den sag, vi her taler om, nemlig en styrkelse af formidlingssystemet.

Jette Thomsen (KF):

[Jette Thomsen]

I al den tid, AF har eksisteret, har det været diskuteret voldsomt, hvordan det har fungeret. Nogle mener, at det har fungeret strålende, andre, at det har været skidt. Begge dele er nok forkert. Sandheden er vel den, at arbejdsformidlingssystemet ligesom mange andre nye systemer har haft behov for en vis indkøberperiode.

Jeg har været med til at diskutere mål og midler for AF i timevis. Helt sikkert er det, at arbejdsformidlingssystemet er blevet meget, meget bedre. Det erkender vi alle. Men vi vil gerne give de arbejdssøgende og erhvervslivet en endnu bedre service, og her mener vi, at forslaget om at oprette de 14 regionschefstillinger effektivt vil hjælpe Arbejdsformidlingen til en bedre formidling, en bedre overvågning og et bedre analyse- og prognosearbejde.

En regionschef får jo det overordnede administrative ansvar for hele regionens arbejdsformidlingssystem, og sammen med et velfungerende arbejdsmarkedsnævn vil en sådan chef få alle mulige chancer for at koordinere den regionale arbejdsmarkedspolitik.

Jeg mener ikke, Socialdemokratiet behøver at være slet så skeptisk, men jeg er da glad for at høre, at der har været en del positive tanker om mange af de ting, der ligger i forslaget.

Det betyder selvfølgelig, at organisationerne er meget opmærksom på den vigtige funktion, deres repræsentanter får i arbejdsmarkedsnævnene. Det er en vigtig post og må derfor besættes med folk med jordforbindelse og med baggrund i det lokale organisationsliv. De må have både indsigt i og føling med det lokale arbejdsmarked. Er disse forudsætninger til stede, vil en sådan regionschef kunne få hele arbejdsformidlingssystemet til at fungere og til at leve op til kravene fra amtet, fra den arbejdssøgende og fra erhvervslivet.

Efter de bemærkninger, vi har hørt, glæder jeg mig til et meget positivt udvalgsarbejde, og jeg skal anbefale lovforslaget.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Dette forslag er jo et led i den samlede plan for en styrkelse af arbejdsformidlingssystemet.

Jeg synes, at mange af principperne i de tanker, der ligger i dette forslag, i det hele taget i denne styrkelse af Arbejdsformidlingen, er rigtige ud fra den betragtning, at der er brug for, at vi herinde fastsætter nogle overordnede retningslinjer, men der er sandelig også brug for, at man tager højde for de store forskelle, der kan være fra region til region med hensyn til den indsats, der skal laves. Det princip, der ligger i forslaget, om en styrkelse af regionerne eller en decentralisering, hvilke ord vi nu vil bruge, går jo ud på, at vi i så høj grad som muligt i bestræbelserne fra Arbejdsformidlingens side skal tage udgangspunkt i de regionale problemer, der er.

Det slog mig, at Socialdemokratiets ordfører holdt så fast på, at det er herinde, vi træffer beslutningerne. Jamen det ville sandelig være vældig godt, hvis den styrkelse af Arbejdsformidlingen, man er i gang med, i højere grad tog udgangspunkt i nogle af de regionale problemer, sådan at det ikke skal udvikle sig til en magtkamp mellem det, vi beslutter herinde, og det, man gør lokalt. Det måtte vel være muligt at finde en fælles holdning vedrørende det.

Venstre kan tilslutte sig lovforslaget og de decentraliseringsbestræbelser, der ligger i det.

Carsten Andersen (SF):

Som vi har sagt tidligere fra SFs side, støtter vi en decentralisering, hvor vi forstår, at man lægger tingene tættere ved brugerne, tættere ved de miljøer, hvor tingene sker, sådan at man kan ændre sine aktiviteter, så man kan ændre sine muligheder for at rette op på de skævheder, som opstår.

Det, der foretages med dette forslag, synes vi er et skridt i den rigtige retning, men vi synes egentlig, at man skulle tage skridtet fuldt ud.

I øjeblikket har vi jo 28 arbejdsformidlingskontorer rundt om i landet med en række afdelingskontorer under sig, og egentlig har det i lang tid været alt for stift, at disse 28 kontorer skulle fjernstyres fra et centralt direktorat. Vi ville ønske, at man fik styrket alle arbejdsformidlingskontorerne ved at lægge de her ting ud, og vi synes også, at det har fungeret meget godt, at man har fundet ud af, at der er nogle af disse arbejdsformid-

[Carsten Andersen]

lingskontorer, der fungerer som regionskontorer.

Vi synes, at arbejdsformidlingskontorerne skulle have en endnu mere decentral arbejdsfacon, sådan at man også fik styrket afdelingskontorerne under arbejdsformidlingskontorerne. Det er ikke altid, det betyder større omkostninger, mere administration. Det kan også godt betyde, at de er hurtigere til at operere, hvis man kan få disse små afdelingskontorer i aktivitet noget hurtigere over for opståede arbejdsmarkedsproblemer.

Det er et problem i forslaget, at det synes, som om personalet i de pågældende stillinger kommer i klemme. Det er en lidt usmagelig måde, man går frem på, ved at man nedlægger de stillinger, folk er ansat i. Så kan de søge stillingerne igen, og så sidder der en arbejdsgiver og vurderer, om man vil genansætte de folk, der sidder i de stillinger. Der burde være en mere smidig måde at gøre det på. Hvis der er nogen af de AF-chefer, der sidder, som man mener egentlig skulle over i nogle seniorjob eller nogle andre ting, så burde man tilbyde det på forhånd.

Jeg vil godt hæfte mig en lille smule ved Københavnsområdet. Der har man afdelingskontorer, der er på størrelse med arbejdsformidlingskontorer rundt om i landet, og det virker noget stift og bureaukratisk, at disse store afdelingskontorer i Københavnsområdet ikke kan få en mere selvstændig funktion. Jeg vil godt bede om, at vi tager fat på det, når nu vi har det administrative oppe. Så kunne det være, at der også kunne komme en decentralisering i gang i Københavnsområdet.

Til slut vil jeg knytte nogle bemærkninger til selve forslaget. Jeg synes, det havde været rart, hvis der i forslaget var en beskrivelse af, hvordan AF-strukturen ser ud, sådan at man kunne se, hvordan det ser ud i øjeblikket, og hvordan det vil se ud herefter, hvordan intentionerne er, også over for afdelingskontorerne under AF-kontorerne. Jeg har skrevet her, at forslaget er fyldt med floskler om regionalisering og offensiv arbejdsmarkedspolitik. Det virker som brugtvognssælgersnak, så man bliver lidt i tvivl om, hvad der ligger bag forslaget. Det er da decentralisering, og det vil vi støtte, men vi vil godt diskutere det mere i udvalget.

Estrup (RV):

Umiddelbart kan man godt være lidt overrasket over, at Folketinget nu skal til at beskæftige sig med, om man skal ændre betegnelsen »arbejdsformidlingschef« til »regionschef« og ligefrem også skal til at kigge på stillingsbeskrivelser. Man må jo nok sige, at i almindelighed har vi knap nok forudsætningerne for at gå dybt i den slags administrative forhold og bør heller ikke gøre det. Men bagved ligger selvfølgelig nogle vigtige ting, og det synes jeg godt jeg vil sige nogle ord om. Der kan også være grund til at gå ned i de forhold under udvalgsarbejdet.

Det er selvfølgelig spørgsmålet om den effektivitet, der ligger i arbejdsformidlingssystemet, ikke mindst afvejet over for lokal kendskabet og den lokale kompetence i arbejdsformidlingen. Man kunne også sige, at det er et spørgsmål om regionalisering over for kommunalisering i arbejdsformidlingen. Vi er i hvert fald meget opmærksomme på, at man ved at styrke effektiviteten og regionernes stilling kan komme til at sætte noget overstyr i det lokale kendskab og i den lokale indsats, og det vil vi være skeptiske over for. På den led mener jeg, at det kan være overordentlig vigtigt at se på, hvad det egentlig betyder, at vi nu laver en sådan ny struktur.

I princippet har vi sådan set ikke noget at indvende mod det foreliggende forslag, men vil følge den linje, der bliver lagt i Arbejdsformidlingen og Arbejdsministeriets omlægning af Arbejdsformidlingen.

Jeg vil også sige, at det efter læsning af redegørelsen om Arbejdsformidlingen fra december forekommer én meget klart, at her er et system, der har fået ressourcemæssige problemer, og som er stærkt belastet. Derfor kan det godt gøre én betænkelig, når man kan se, at der vil blive stillet større ressourcer krav.

Mit spørgsmål til ministeren er derfor: hvordan vil man opfylde de ressourcekrav, der her bliver stillet, herunder vedrørende de nye stillinger, der er tale om i forbindelse med arbejdsmarkedsnævnenes sekretariater? Er det nybevillinger, eller er det omflytning af eksisterende bevillinger? Det synes jeg vil være interessant at få belyst.

Konkluderende vil jeg sige, at vi kan støtte forslaget. Vi vil gerne under udvalgsarbejdet se på nogle af problemerne omkring lokal kompetencen, men vi er positivt stemt.

Bollmann (CD):

Vi har i den senere tid talt meget om effektivisering af Arbejdsformidlingen, og det er formentlig også nødvendigt, ikke mindst med de nye opgaver, man nu tillægger Arbejdsformidlingen i forbindelse med regeringens offensive arbejdsmarkedspolitik.

Jeg vil gerne sige, at vi betragter forslaget som en opfølgning af de løfter, ministeren gav under debatten om den offensive arbejdsmarkedspolitik. Derfor er vi tilfredse med forslaget. Det er klart, at der kan være nogle ting, vi skal se på i udvalget. Jeg har registreret, at Landsarbejdsnævnet i hvert fald i overvejende grad har tilsluttet sig forslaget, og derfor håber jeg også, vi kan enes om det forslag, når det har været igennem udvalget.

Dohrmann (FP):

Som det er fremgået af tidligere debatter, mener Fremskridtpartiet, at Arbejdsformidlingen faktisk blev varetaget langt, langt bedre, dengang det var fagforeningerne, der stod for det. De mange annoncer, hvor man søger arbejdskraft, og hvor der også er personer, der søger stilling, bekræfter, at Arbejdsformidlingen ikke fungerer, som den skal, og som den burde gøre.

Nærværende forslag vil jeg betegne som et famlende forsøg på eventuelt at gøre det lidt bedre. Jeg synes i særdeleshed, at det spørgsmål, hr. Estrup stillede: hvad vil alt det her koste? bør vi have et svar på her i dag. Men som det ser ud for øjeblikket og med det, der ligger på bordet, og med de uafklarede spørgsmål, der er, kan Fremskridtpartiet ikke støtte forslaget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS er enig i den hensigt, der er nævnt i bemærkningerne, at styrke AF i den regionale arbejdsmarkedspolitik. Om man gør det bedst ved at udbygge regionaliseringen af ledelsesstrukturen i AF, ved jeg ikke umiddelbart. Dette handler jo dybest set om at opkvalificere og opklassificere nogle AF-chefer til regionschefer. Men vi vil meget gerne være med til at se på det i udvalget, og jeg er for så vidt positivt indstillet over for forslaget.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg har forventninger om, at en gennemførelse af det foreliggende lovforslag vil betyde, at det gode omdømme, som arbejdsformidlingssystemet har opbygget igennem de seneste år, nu yderligere vil blive forbedret. Der er mange tegn på, at arbejdsformidlingssystemets image i befolkningen gradvis er blevet bedre i takt med, at systemet mere er blevet rettet mod det normale arbejdsmarked. Det ses, både når det gælder imødekommelse af erhvervslivets behov og for så vidt angår en bedre betjening af arbejdstagerne.

At arbejdsformidlingssystemet i voksende omfang lever op til forventningerne, fremgår bl.a. af den undersøgelse, som Dansk Arbejdsgiverforening offentliggjorde i september 1986, og som bl.a. belyser virksomhedernes erfaringer med Arbejdsformidlingen. Undersøgelsen viser, at stadig flere virksomheder bliver opsøgt af Arbejdsformidlingen, og at der fra virksomhedernes side gøres øget brug af Arbejdsformidlingen ved ansættelse af nye medarbejdere.

Arbejdsformidlingen har også i sit opsøgende arbejde lagt mere vægt på at få afdækket virksomhedernes arbejdskraftbehov på længere sigt for lettere at kunne forudse problemerne på det lokale arbejdsmarked, altså allerede før problemerne opstår. I denne proces, som allerede har dokumenteret, at arbejdsformidlingssystemet er i stand til at omstille sig i takt med skiftende opgaver, har gruppen af arbejdsformidlingschefer haft en meget væsentlig rolle. Det er imidlertid vigtigt, at denne linie fastholdes og styrkes, og det er netop det, det foreliggende lovforslag tilsigter.

Som det fremgår af, hvad jeg har sagt, er det ikke med lovforslaget tanken at kritisere noget, der er sket i fortiden, på nogen som helst måde. Men der er fortsat behov for en opprioritering af indsatsen mod flaskehalse og af omstillingsprocesser på det ordinære arbejdsmarked. Det er på det regionale niveau, man tidligst kan se, hvor der er ved at opstå problemer på arbejdsmarkedet.

De regionale forskelle har allerede ført til en vis decentralisering af arbejdsmarkedspolitikens beslutninger. Men sammenligner vi med andre områder, f.eks. miljøpolitik og socialpolitik, er der stadig tale om et område, hvor tyngden i beslutningerne ligger på det centrale niveau. Dette er klart u hensigtsmæs-

[Arbejdsministeren]

sigt, hvis arbejdsmarkedspolitikken skal løse de problemer, vi må indstille os på at blive konfronteret med i de kommende år. De løsninger, der er brug for, skal være afpasset til lokale forhold. De skal komme hurtigt i forhold til problemernes opståen, og de skal være holdbare. Det kan kun opnås, når de berørte parter selv er medansvarlige for de løsninger, man finder frem til.

Særlig vigtigt er det, at arbejdsformidlings-systemet bliver endnu bedre rustet til at håndtere både virksomhedernes efterspørgsel og de arbejdssøgendes muligheder for at uddanne sig. Skal dette lykkes, er det nødvendigt, at der sker en styrkelse af regionaliseringen af ledelsesstrukturen inden for AF-systemet, således som jeg også lagde op til i min redegørelse her i Tinget i efteråret 1986 om en offensiv arbejdsmarkedspolitik.

Jeg er på den baggrund glad for, at jeg allerede nu kan konstatere et flertal for forslaget – sådan må jeg forstå ordførerne – men det er min klare fornemmelse, at når vi er igennem udvalgsarbejdet, så er der et meget bredt flertal, så bredt, som det næsten kan blive i arbejdsmarkedspolitikken, hvor der altid er et enkelt parti, der skiller sig ud. Og det er jeg selvfølgelig glad for. Jeg tror nemlig også, at Socialdemokraterne ender med at stemme for et lovforslag, der i virkeligheden er en forlængelse af den regionaliseringsstrategi, som Socialdemokratiet i sin regeringsperiode selv lagde op til og lagde grundstammen til. Jeg synes da ikke, man skal flygte fra sin egen skygge. Jeg tror, man får det velfungerende system, som også Socialdemokratiet gerne vil have, at man får bedre samarbejde med de lokale arbejdsmarkedsnævn, når dette forslag er vedtaget.

Jeg vil gerne understrege, at det, at man regionaliserer og decentraliserer og dermed giver større lokal indflydelse bl.a. til fagbevægelsen i hr. Ole Vagn Christensens område, ikke betyder, at man fralægger sig det politiske ansvar. Det politiske ansvar er og bliver ministerens. Men det er da godt, at ministeren er så klog, at han ved, at han og alle fremtidige arbejdsministre er bedst tjent med, at fagbevægelse og arbejdsgivere i det vestjyske område ved mere om det vestjyske område, end den til enhver tid siddende minister nogen sinde får mulighed for at vide. Det håber jeg hr. Ole Vagn Christensen er enig med mig i. Derfor tror jeg også på, at

Socialdemokratiet vil ende med at støtte forslaget.

Jeg vil godt sige i forbindelse med hr. Carsten Andersens indlæg, at en del af decentraliseringen bliver, at de nye regionschefer i meget høj grad får et selvstændigt ansvar for at indrette arbejdsformidlingssystemet i deres eget område, og der vil være et vedvarende pres fra departementet og fra direktoratet i retning af, at de skal decentralisere. I det københavnske område, der er et af de meget store områder, vil der være behov for, at man inden for rammerne af det system, vi nu får, decentraliserer yderligere, så jeg tror også, at det ønske, som jeg deler med hr. Carsten Andersen, vil blive opfyldt.

Til hr. Estrup vil jeg sige, at det er et meget centralt problem at diskutere regionalisering kontra kommunalisering. Jeg tror, der bliver behov for begge dele, og det forslag, vi behandler nu, drejer sig om regionalisering. Ved næste punkt på dagsordenen snakker vi faktisk om kommunalisering som udtryk for, at vi gør begge dele, og at begge dele er nødvendige.

For så vidt angår ressourcerne regner jeg med, at disse stillinger kan besættes inden for rammerne af den bevilling, hr. Estrup og Det Radikale Venstre så velvilligt var med til at skaffe mig ved behandlingen af finansloven, så i forhold til finanslov 1987 regner jeg ikke med at der bliver behov for øgede bevillinger i forbindelse med gennemførelsen af dette lovforslag. Det kan klares inden for rammerne.

Jeg har lyst til at sige til hr. Dohrmann, at jeg er ked af, at han ikke har opdaget den positive udvikling, der har været i AF-systemet og AF-systemets omdømme i de sidste mange år. Jeg vil anbefale hr. Dohrmann meget kraftigt at læse de undersøgelser, som Dansk Arbejdsgiverforening har udsendt. De viser, at arbejdsgiverne i højere og højere grad er glade for AF-systemet og føler, at det leverer dem en god ydelse, for det er jo det, det drejer sig om. Det drejer sig ikke bare om strukturen inden for systemet. Det drejer sig om, at vi leverer den bedst tænkelige service til vore virksomheder, til vore arbejdsløse, til vore arbejdssøgende, for den lavest tænkelige omkostning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

[Første næstformand]

Hr. Estrup for en kort bemærkning. Jeg forstod, at det var anden omgang? Så bedes man markere på en anden facon.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg synes ikke, at arbejdsministerens udtalelser om regionaliseringen og den strategi, som var lagt, skal stå alene. Det var ikke selve regionaliseringen, jeg gjorde opmærksom på. Det, jeg gjorde opmærksom på, var den Pontius Pilatus-effekt, man har indtryk af at der foregår i det her samfund, og som jeg er ked af jeg ikke kom ind på, og Venstre skulle selvfølgelig have været med i den sammenhæng.

Det er jo her, vi stiller midlerne til rådighed for, hvad der kan gøres, og derfor er jeg enig med arbejdsministeren i, at hvis disse nævn, der sidder rundt omkring, kunne få ubegrænsede midler, således at de kunne lave det, der var nødvendigt, så var det jo ingen sag, så kunne man virkelig sige, at de også har ansvaret. Men når det er herinde, vi bestemmer, hvilke midler der stilles til rådighed, så fører man diskussionen ud, hvis man begynder derude at diskutere, om man nu skulle have gjort det eller ej, fordi der ikke var penge nok. Det er jo noget, man bliver pålagt at man skal finde ud af, for at det danske demokrati kan fungere, og derfor er jeg glad ved, at ministeren også her fra talerstolen har givet udtryk for, at det selvfølgelig er hans ansvar.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jeg var meget tilfreds med ministerens bemærkninger om indsatsen i lokalområdet og styrkelsen af Arbejdsformidlingen gennem en yderligere decentralisering i regionerne. Det synes jeg tegner godt.

Så vil jeg blot for at være sikker på, at jeg har forstået ministeren rigtigt vedrørende ressourcespørgsmålet, sige, at jeg går ud fra, at det, der tænkes på, når ministeren snakker om de midler, vi i fællesskab skaffede på finansloven, er reserven på de 15 mill. kr.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Da vi i forbindelse med det, der allerede er afsat på finansloven, inklusive de 5 mill.

kr., som blev stemt ind i sidste fase, er i en situation, hvor Arbejdsformidlingen i 1987 har flere ansatte end i 1986, og vi i øvrigt, bortset fra 1983, er i det år, hvor der er flest ansatte nogen sinde i AF-systemet, er det inden for rammerne af den bevilling, det kan klæres. De 15 mill. kr., som står i yderligere reserve, ville jeg ikke drømme om at bruge af, før jeg har talt med hr. Estrup om det. Vi har jo en aftale om, at hvis jeg skal bruge dem, så sker det efter aftale med Det Radikale Venstre. Så det er altså inden for rammerne af den eksisterende bevilling.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Jamen det er klart, jeg er enig med arbejdsministeren i de sidste bemærkninger. Jeg tror blot, at man i lyset af den redegørelse, som vi nu har fået om Arbejdsformidlingen, bør se i øjnene, at der også dér er nogle opgørelser over, hvordan stillingsudviklingen i Arbejdsformidlingen, herunder på stillingsgrupper, faktisk har været, og det giver nok grund til visse overvejelser, herunder også i relation til reserven på de 15 mill. kr.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 153:

Forslag til lov om ændring af lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. (Sammenlægning af de statslige bevillinger til beskæftigelsesprojekter og løntilskud, anvendelse af det kommunale pligteløb m.v.).

Af arbejdsministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 14/1 87).